

бѣше проводилъ Алексѣи да свържи миръ съ блъгаритѣ. Този миръ твърдѣ сраменъ бѣше за гръцкото царство споредъ както нищѣше Алексѣи да го направи. Алексѣи се разсърди, дѣто Асѣнъ му върна посланицитѣ, и проводи съ зетя си Исака безъ четъ войска да бие Асѣня. Иѣко си выкахъ на Асѣня да не връща гръцкитѣ посланици и да направи миръ, защото Алексѣи може да му навие. Асѣнъ имъ отговори така: доста врѣме има отъ като биемъ гръцитѣ за да можемъ да познаимъ онѣзи отъ тѣхъ дѣто струватъ нищо: видѣли ли сте нѣкоги Алексѣя на бой? Кого отъ васъ рани той съ ржката си? Кого направи той да бѣга? Мыслите ли, че ще бжде по страшенъ на прѣстолѣтъ, отъ колкото не бѣше на конятъ? Отъ какво вѣрувате вы да е по-дръзостенъ отъ брата си? Гледайте тѣзи пандалки (на копъето му имаше нахачени много пандалки), едни отъ тѣхъ се видѣтъ похубави, защото сж отъ сѣкаква боя: нѣ тѣ сж отъ една коприна и направени отъ единъ масторъ. Сжщо така сж Исакъ и Алексѣи; едниѣтъ у тъмница, а другиятъ облѣченъ у багреница, и двамата родени у една земя и излѣзли отъ единъ баща. Врвете съ дръзостъ да биемъ гръцитѣ, дѣто ги навихми толкози пжти; отъ нѣколко врѣме тѣ имжтъ още единъ новъ непріятель, сжщиягъ Богъ, като се подигнахъ срѣщу царятъ си. Като възбуди така дръзостѣта на войската си, Асѣнъ трѣгна камъ Амфиполисъ, и като стигна до Сересъ и фажа да опустошава околнитѣ мѣста, гръцитѣ ударихъ връху му. По многото отъ гръцката войска погнихъ отъ блъгаритѣ, а колкото останъ, се скри у Сересъ. И гръцкіятъ войвода Исакъ падна у ржцѣтъ на Асѣня, който заповѣда да го туржтъ у желѣза.

Слѣдъ тая побѣда, която не остави веке грѣкъ у тая земя, Асѣнъ се връна у Тръновъ и тамъ си на-